

[Socialministeren.]

rømme de militære områder, der i dag går under betegnelsen „Christiania“. Det har for den nuværende regering været magtpåliggende at søge at nå frem til så forsvarlige forhold som muligt for beboerne på det omtalte areal, indtil der kan træffes en beslutning om områdets fremtidige anvendelse i tilslutning til en afhændelse.

Har dette mål skullet nås, har det været uden for enhver tvivl, at man først og fremmest måtte sigte imod en løsning af de sociale problemer, som har karakteriseret de pågældendes tilværelse, og som led heri har det været helt afgørende at sikre den bedst mulige kontakt mellem beboerne og Københavns kommunes forskellige sociale instanser.

Det har for mig været indlysende, at staten gennem de centrale myndigheder har haft og stadig har en forpligtelse til at søge at løse de problemer, som staten ikke kan frakende sig ethvert ansvar for er opstået. For mig og undervisningsministeren har det været helt naturligt at sætte en af de konsulenter under undervisningsministeriet, hvis opgave det bl. a. er at formidle et samarbejde mellem de forskellige myndigheder og institutioner med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af narkotikaproblemet, ind på sagen. I en konkret situation, hvor de sociale problemer som for „Christianias“ vedkommende har stået i centrum, har det været helt nødvendigt, at koordineringen af indsatsen har måttet ske i tæt forbindelse med socialministeriet. Dette er baggrunden for, at der har været tale om et „udlån“. Når jeg sætter det i citationstegn, er det, fordi der ikke på nogen måde kan siges at være pålagt konsulenten en arbejdsopgave, der ikke falder ind under hendes arbejdsområde, men vel om en opgave, der i høj grad må ansues ud fra sociale aspekter. Der har været tale om en delvis udlåning til socialministeriet og ikke en fuld udlåning.

I den forbindelse vil jeg gerne tilføje, at jeg synes, det er helt naturligt, at det ene ministerium kan drage nytte af et andet

ministeriums sagkyndige. Grænserne mellem de enkelte ministerier kan ikke være så faste, at vi ikke kan gøre noget sådant.

Af det, jeg har sagt, vil det fremgå, at der ikke har været anledning til at overveje konsulentens aflønning med henblik på at overføre lønudgifter til socialministeriet i den konkrete situation. I øvrigt kan jeg henholde mig til det svar, undervisningsministeren gav i sidste uge til fru Clara Munck her i tinget.

Clara Munck: Jeg kan kun takke socialministeren for redegørelsen, men jeg må bedrøve hende med, at det i hvert fald ikke gør mig tryk i spørgsmålet om personaleansættelse under staten. Når ministeren siger, at mellem hende og undervisningsministeren har der overhovedet ikke været tvivl om, at det var et naturligt samarbejde, må jeg sige, at vi også har behandlet bevillinger til socialministeriet — og fornødne bevillinger, det erkender jeg — i problemet om narkotikamisbrug. Men denne sammenblanding her, hvor undervisningsministeren så sent som i april i år benytter en ret til at disponere over de ca. kr. 100.000 og så, om jeg så må sige, overfører retten til et andet ministerium, der har bevillinger, til fordel for et tredje ministerium, der ikke har bevillinger på dette felt, finder jeg påfaldende, også efter redegørelsen.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kan ikke være enig med fru Clara Munck. Jeg synes, det er særdeles udmærket, at vi udnytter vort personale på den bedst mulige måde. Tine Bryld, som der er tale om her, og som er udlånt delvis til socialministeriet, har formået at koordinere de forskellige opgaver. Jeg synes, at man tværtimod skulle være glad for, at vi kan udnytte personalet så godt, som det er tilfældet.

Clara Munck: Ja, så skal jeg kort minde socialministeren om, at baggrunden for, at jeg overhovedet har rejst denne sag, er, at konsulenten i hvert fald ikke har formået at